

desto mindre ville Skatteyderne paa Landet efter det ærede Medlems Mening modsætte sig, at disse Folk hjælpes, saa at de ikke dø af Sult. Det ærede Medlem gjorde et Forsøg paa at bilde os ind, at det var nogle defekte Stakler, daarlige Individer, de 20,000 arbejdsløse, som findes i Øjeblikket, nogle Drukkendiderikker, Bøller og Banditter. Ja, at der mulig er nogle saadanne iblandt dem, benægter jeg ikke, der er daarlige Individer baade i Arbejder- og i Overklassen, men det gaar ikke at bilde os ind, at alle de arbejdsløse i Byerne ere Udskud, som det ikke er værd at hjælpe. Det er hæderlige Arbejdere, som hellere end gerne ville bestille noget, som den ene Gang efter den anden sige: Vi ville ikke have Understøttelse, men Arbejde; iværksæt offentlige Arbejder, skaf os Arbejde med de Ting, vi ere i Stand til at udføre, saa skulle vi hellere end gerne bestille noget, det gælder ikke for os om at faa Understøttelse, som alligevel ikke er tilstrækkelig til at opretholde et nogenlunde menneskeligt Liv, thi det, de Folk faa i Understøttelse, hvad enten det er af Arbejdsløhedskassen, Kommunekassen, Statskassen, Hjælpekassen, eller hvad det nu er, er alligevel langt fra saa stor en Hjælp, at den kan siges at være paa Højde eller blot tilnærmelsesvis paa Højde med, hvad Arbejderne ere i Stand til at tjene ved deres almindelige Beskæftigelse. Som Følge deraf kan man heller ikke mene, at de Folk kunne foretrække denne kummerlige Understøttelse fremfor at udføre et nyttigt Arbejde.

Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse, at en Statsag var det ikke og kunde det ikke være at understøtte de arbejdsløse, men en Kommunesag var det i Grunden heller ikke. Ja, sagde det ærede Medlem, de, der gaa paa Fattigvæsenet, maa Kommunen naturligvis understøtte. Jeg kan nu ikke se, at det skulde være en Fordel økonomisk set, om alle disse arbejdsløse meldte sig til Fattigvæsenet, thi i Henhold til Fattigloven skulde det ærede Medlem og hans Meningsfæller paa dette Omraade værs'go' rykke ud med Mønten, naar de arbejdsløse melde sig paa Fattigvæsenet, saa derfor slippe de ikke for Understøttelsen. Naar det ærede Medlem foretrækker at kaste Arbejdsløshedunderstøttelsen over paa Fattigvæsenet, eller naar man ser, at i alle andre Tilfælde, end hvor det er Fattighjælp, ville det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke have med de arbejdsløse at gøre — det er jo desværre en Kendsgerning, at

det at melde sig til Fattigvæsenet betyder Tab af Stemmeret, og heldigvis regnes det at faa Fattighjælp af de modtagende derfor i vore Tider for noget nedværdigende, noget, man ikke gerne udsætter sig for —, faar man en Følelse af, at Modstandere af Arbejderne, af Socialdemokratiet foretrække, at alle arbejdsløse hurtigst muligt vende sig til Fattigvæsenet, selv om det koster nogle Skillinger, thi saa slipper man for nogle og tyve Tusind Stemmer, der afgives til Fordel for Arbejderne. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at Fattigvæsenet var det Sted, hvor man gav Understøttelser, og ikke andre Steder. Jeg synes, at det tyder stærkt paa, at man nærer en vis Forkærlighed for at faa dem derind og berøve dem deres Borgerrettigheder.

Saa talte det ærede Medlem om, at Kommunerne skulde skaffe Arbejde og anvise Arbejde. Nu er det ikke muligt i stor Udstrækning for Kommunerne at iværksætte Arbejde, det ved det ærede Medlem formodentlig. Noget Arbejde kan der nu og da være, men Kommunerne ere ikke i Stand til, fordi muligt en eller anden Virksomhed standser eller delvis standser, at planlægge eller iværksætte store kommunale Arbejder. At anvise Arbejde er naturligvis rigtigt, og det kan være meget formaalstjenligt fra det offentliges Side at tage denne Virksomhed op og forbedre Arbejdsanvisningssystemet. Københavns Kommune er i den Henseende gaaet i Spidsen for adskillige Aar siden. Den har oprettet et offentligt Arbejdsanvisningskontor, og desuden har en Række Fagforbund i Forbindelse med deres Arbejdsløhedskasser oprettet Arbejdsløhedskontorer, der staa under Arbejdsløhedsinspektørens Kontrol. Ved alle disse Kontorer sker der altsaa Arbejdsanvisninger. Saa sent som i Dag findes der en Meddelelse fra Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse, hvori de gøre opmærksom paa, at de i Øjeblikket og gennem lang Tid desværre have haft et meget betydeligt Antal arbejdsløse, de have en Kasse, der tæller 30,000 Medlemmer, oplyse de, og de ere i Stand til at anvise Arbejdere, baade Fabrikarbejdere, Murarbejdere, Jordarbejdere, Støberi- arbejdere, Havnearbejdere o. s. v. De have udsendt Skrivelser til samtlige Arbejdsgivere paa hvert Sted, hvor de have en Afdeling af Arbejdsløhedskassen, og desuden have de paa anden Maade gjort opmærksom paa, at herfra foregik Arbejdsanvisning. I 3 Aar har denne Arbejdsløhedskasse bestaaet,